

Ensimmäinen Johanneksen kirje. 1.

opettaja Isak Penzev, 1.oppitunti 28.02.2013

Shalom hyvät ystävät. Kahdella viime oppitunnilla käsitelimme lakia Apostolien teoissa. Oppitunneilla olemme nähneet, että Jeshuan ensimmäisillä opetuslapsilla oli omassa elämässään paikka Tooralle ja Jumalan laille. Nyt haluan käsitellä sitä asiaa, että oliko Toora heidän opetuksissaan.

Jos me haluamme syventää apostolien opetuksia, sitä mitä he ovat opettaneet, meidän pitää katsoa heidän kirjeitään, joita he lähettivät eri seurakunnille. Ja tässä pitää ottaa huomioon seuraavat asiat: Apostolien kirjoittamiin kirjeisiin sisältyy joku määrätty tieto tai opetusmenetelmä. Näihin kirjeisiin kirjoitettiin joku erikoiskysymyksen selvitys tai joku asia, joka kiinnosti seurakuntaa. Jos me tutkimme näitä kirjeitä, me näemme, miten merkittävä paikka Tooralla oli Jeshuan ensimmäisten opetuslasten elämässä.

Yhdellä oppitunnilla näitä kaikkia asioita ei pysty käsittelemään, sillä ne ovat hyvin laajat. Apostoli Paavalin kirjeitä on 13-14 kappaletta. On myös kolme Johanneksen kirjettä, kaksi Pietarin kirjettä, Jaakobin kirje ja Juudaan kirje. Sen takia haluan keskustella tästä aiheesta muutaman oppitunnin.

Haluan aloittaa meidän tutkinnan Johanneksen kirjeistä. Hyvin monet nimittävät Johannesta rakkauden apostoliksi. Monet sanovat, että Johannes on kirjoittanut ainoastaan Jumalan rakkaudesta, eikä hänen kirjeistään löydy mitään muuta tärkeämpää. Ja on ihan totta, että Johannes on kirjoittanut Jumalan rakkaudesta. Mutta joskus ihmiset laittavat vastakkain rakkauden ja teot. Heille rakkaus on jokin sisäinen tunne. Mutta jos me tutkimme apostolien kirjoituksia, me näemme, että heille rakkaus oli tunne, jota katsotaan juutalaisten Tooran opetuksen näkökulmasta. Eli juutalaisten näkökulmasta rakkaus on teon osoitus.

Ja jos me katsomme, miten Jumala osoittaa rakkautta ihmisille, Hän osoittaa sen teolla. Niin kuin meidän Sana, Jumalan käsky puhuu, ihmisten rakkaus on teon osoitus toista ihmistä kohtaan. Me voimme osoittaa kunnioitusta ja huolenpitoa lähimmäisille ja se on rakkaus. Ja nimenomaan tästä rakkaudesta Johannes puhuu omissa kirjeissään.

Voimme myös nähdä, ettei Johanneksen kirjeissä puhuta ainoastaan rakkaudesta. Ensimmäisestä Johanneksen kirjeestä voimme löytää myös muita aiheita.

Aloitamme Johanneksen ensimmäisen kirjeen ensimmäisestä luvusta. Apostoli kirjoittaa, että mikä on alusta ollut, sen me myös teille julistamme. (1 - 3). No, mitä sitten alusta on ollut? Tämä mainittu, mikä on ollut alusta, antaa meidän ymmärtää ja palata evankeliumin tekstiin. Evankeliumin tekstissä tämä sana muistuttaa meille nimenomaan Toorasta, joka on annettu meille alusta. Ja Johannes kirjoittaa kirjeessään, että olemme julistaneet teille sen, mikä on ollut alusta. Ja evankeliumi puhuu meille, että alussa oli Sana.

Toora puhuu meille, että alussa Jumala loi taivaan ja maan. Ja tämän luomistyön Jumala teki Sanalla. Eli ihan ensimmäinen, mitä Johannes kirjoittaa, antaa meille aiheen, joka on Toora ja mitä siinä on kirjoitettu. Johannes kirjoittaa: se mitä oli alussa. Ja alussa oli Sana. Eli alussa oli Jumalan ilmestys, joka muotoutui Sanan muotoon. Se Sana, joka on tullut maan päälle lihassa, on meidän Messias, Jeshua.

Sen, mitä itse Johannes ja muut apostolit olivat nähneet ja koskettaneet, siitä he todistivat. Ja vielä ensimmäisessä Mooseksen kirjassa me näemme, että kun Jumala tekee luomistyötä, se tapahtuu Hänen Sanallaan. Ja tämä Sana tulee lihaksi maan päälle, ja myös Johanneksen kirjeessä vahvistetaan, mitä Jumala tekee. Johannes kirjoittaa: " Ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä, ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille. " Aihe rakkaudesta ja aihe elämästä; molemmat aiheet on otettu Toorasta.

Nimenomaan nämä aiheet me näemme Tooran viimeisessä kirjassa, 5. Mooseksen kirjassa luvussa 30, jae 19: " Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte. " Mooses puhuu tässä 30. luvussa elämästä. Mooses puhuu, että elämän tarkoitus on kytketty Tooraan. Elämän todellinen merkitys toteutuu silloin, kun Toora ei ole taivaassa vaan meidän elämässämme. Ja varmasti jokainen ymmärtää ja on samaa mieltä siitä, että Toora on Jumalan Sana. Mutta apostolien kirjoituksissa me näemme, että Jeshualle on annettu nimi Sana. Ei siis ole väärin, jos minä sanon, että Jeshua on elävä Toora.

Tässä me näemme Mooseksen odotukset, että Toora ei olisi taivaassa vaan meidän keskuudessamme. Ja tässä me näemme, että se tapahtuu Jeshuan kautta. Messias Jeshua tuli maan päälle niin kuin elävä Toora.

Mutta seuraavaksi me näemme, että Jumalan suunnitelma ei lopu vielä tähän. Jumala haluaa, että elävän Jumalan Sana, Toora, ja elävä Sana, joka tuli lihaksi Jeshuan muodossa, elää meissä, jokaisessa uskovassa.

Johannekselle oli hyvin tärkeää uskovien yhteys. Ja ensimmäisen luvun kolmas jae puhuu meille: " Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. " Eli Jeshuan Messiaan kanssa.

Me näemme, että myös Isän ja Pojan välinen suhde on otettu Toorasta. Toinen Mooseksen kirja 4: 22: " Sano silloin faaraolle: ' Näin sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani.' "

Tässä Tooran tekstissä me näemme, että Israel on Jumalan Poika. Eikä ole mitään ihmeellistä siinä, että Johanneksen kirje puhuu Jeshuasta Jumalan Poikana ja Toora puhuu, että Israel on esikoispoika Jumalalle. Ja haluan muistuttaa, että tämä Johanneksen teksti on kirjoitettu ensimmäisellä sataluvulla eläneille juutalaisille. Pitää muistaa, että heillä oli Sanan tulkinnassa aina messiaaninen näkökulma. Ja heille kaikkein paras, mitä Israelissa voi olla, toteutui Messiaassa.

Kun Messias tuli, hän oli täydellinen Jumalan Pojan kuva, ja hänessä toteutuu Israelin kansan pojan asema. Messias teki sen työn, jotta meillä olisi mahdollisuus olla täydellisiä Jumalan poikia. Kun me liitymme Messiaaseen, otamme hänet vastaan, me annamme hänelle tilaa elää meissä hänen ikuista elämäänsä.

Olemme jo puoli oppituntia käsitelleet, miten Tooran teksti näkyy Johanneksen kirjeestä. Ja ottakaa huomioon, ettei Jumalan käskyjä olla vielä kertaakaan mainittu. Kuitenkin palaan käskyn aiheeseen myöhemmin. Teen sen tahallisesti. Myöskään Johanneksen ensimmäisessä kirjeessä ei heti kirjeen alussa kirjoiteta mitään käskyistä. Mutta voitte nähdä, että kaikki aiheet, mitkä nousevat esiin ensimmäisen luvun alussa, nämä kaikki aiheet ovat juurtuneet Toorasta ja otettu Toorasta.

4. jakeessa Johannes kirjoittaa: " Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen. " Myös Tanachin teksti on täynnä iloaihetta. Jes. 12: 3: " Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. " Ja psalmi 97: 1: " Herra on kuningas! Riemuitkoon maa; iloitkoon saaret, niin monta kuin niitä on. " Tässä vain kaksi esimerkkiä Tanachin tekstistä, missä aiheena on ilo.

Minä puhun tästä ilosta myös sen takia, että jotkut ajattelevat Herran palvelemisen olevan jotain raskasta ja surullista. Ja jotkut voivat ajatella vielä pahempaa. Vaikka että Vanhassa testamentissa Herran palveleminen oli surullista, mutta Uuden testamentin aikana voimme palvella Herraa ilolla. Sen tähden apostoli Johannes kirjoittaa, että meillä olisi ilo palvella Herraa. Se on sama ilo, josta Toorassa on kirjoitettu, ja josta myös profeetat ovat puhuneet.

Tooran aiheena merkittäviä ovat myös Jumalan käskyt. Ja sen takia haluan tämän näyttää teille, että Toora ei kirjoita ainoastaan käskyistä, joissa sanotaan, että tee näin tai älä tee näin. Koska Toora on paljon laajempi ja suurempi kuin vain käskyjen määritelmä. Se on Jumalan kirjoittama kirja, jossa on neuvoja, miten me voimme elää ja palvella Häntä.

Voimme nähdä, miten Johannes ensimmäisessä kirjeessään 1. luvun 5. ja 6. jakeessa hyvin luonnollisesti siirtyy Tooran aiheesta seuraavaan, vanhurskauteen. Johannekselle on hyvin tärkeää rakentaa elämä ilman syntien tekoa. Mikä on synti? Ja mikä on synnin hinta ja synnin uhri? Tämän aiheen me myös voimme ottaa Tooran tekstistä.

" Tämä on se sanoma, jonka me olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä. Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettemme emmekä tee totuutta. "

Viidennessä jakeessa Johannes kirjoittaa Jumalan valkeudesta. Valkeuden aiheena me voimme nähdä ensimmäisessä Mooseksenkirjassa, jossa sanotaan, että Jumala on valo. Se, että Jumalassa ei ole pimeyttä, tarkoittaa, että Jumala on täydellinen. Hänessä ei ole mitään paha. Jumalan ominaisuus ei ole olla epätäydellinen. Mutta ihmiselle on luonnollista olla virheellinen ja hän tekee virheitä. Ja jos ihminen elää synnissä ja pimeydessä, se tarkoittaa, että hän ei ole ottanut totuutta ja valkeutta sisälleen.

7. jakeessa me näemme, että Johannes laittaa vastakkain valkeudessa ja pimeydessä vaeltamisen: " Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän

on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. "

Ja mikä on synti ja mikä on synnin uhraus; tämän aiheen me voimme lukea Tooran tekstistä. Ja mistä me saamme tietää, että veri voi puhdistaa? 3. Moos. 17: 11: " Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä. "

Seuraavaksi me näemme Johanneksen kirjoittavan, että ihmisen, joka ottaa Messiaan vastaan, seuraava tehtävä on puhdistautua synnistä omassa elämässään, missä hän elää. Paha alku, mikä meissä ihmisissä on ja synti, jota me teemme, siitä vapautumisesta me voimme löytää tekstiä Toorasta. Syvällisemmin Johannes kirjoittaa tästä aiheesta kolmannessa luvussa. Ensimmäisessä luvussa me näemme ensimmäisen viittauksen tähän aiheeseen, jota hän avaa myöhemmin.

Ensimmäisen luvun jakeessa 9 Johannes kirjoittaa, että meidän pitää tunnustaa syntimme. Näemme tästä tekstistä, miten Johannes siirtyy temppelin uhrauksesta rabbiin opetukseen. Todennäköisesti temppeli ei ole ollut olemassa enää silloin, kun Johannes on kirjoittanut tämän tekstin. Myös Messiaan uhraus tapahtuu taivaallisessa temppelissä. Tässä jakeessa Johannes ei puhu uhrauksesta. Vaan hän puhuu synnin tunnustuksesta. Eli hän puhuu parannuksen teosta.

Parannuksen teko ja syntien tunnustaminen ovat juutalaisten elämässä hyvin aktuaalinen aihe ja sitä me voimme nähdä heidän jokapäiväisessä rukouksessaan.

Ja 9. jae puhuu: " Hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. " Tässä ei ole mitään ristiriitaa. Syntien anteeksiantaminen ja puhdistaminen tapahtuu tunnustuksen ja rukouksen kautta. Ihmisten vapauttaminen pahasta alusta, mikä ihmisessä on, tapahtuu Messiaan veren kautta. Puhdistuksen kautta. Sillä ehdolla, että itse olemme ristiinnaulinneet itsemme hänen kanssaan.

Tämä evankeliumi, mitä Johannes tässä kirjeessä julistaa, on samanlainen evankeliumi, mitä Paavali ja muut apostolit ovat kirjoittaneet. Ja tämä on sama evankeliumi sekä ympärileikatuille että ympärileikkaamattomille. Galatalaiskirjeessä, kun Paavali kirjoittaa ympärileikatuista ja ympärileikkaamattomista, hän ei tarkoittanut, että olisi olemassa kaksi

evankeliumia. Vaan oli tarkoitus esittää kaksi elämäntapaa, jotka pohjautuvat yhteen perustukseen.

Myös toisessa luvussa sama aihe jatkuu. Johannekselle sana rakkaus tarkoittaa ainoastaan sitä, että ei tehdä syntiä. 2. luku 1. jae: " Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi, " Seuraavaksi hän kirjoittaa hyvin vaikean tekstin: " mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. " Mitä hän tarkoittaa sanalla puolustaja? Onko Messiaan tehtävä puolustaa meitä Isän edessä?

Tässä on meille hyvin mielenkiintoinen alue. Meillä on hyvin vähän oppituntia jäljellä ja en usko, että pystyn lyhyesti selittämään tämän paikan. Sen tähden palaamme tähän paikkaan seuraavalla oppitunnilla. Ja nyt haluan palata aiheeseen synti ja rakkaus.

Toisen luvun toinen jae puhuu meille: " Ja hän on meidän syntiemme sovitus. " Ja tässä me voimme käsittää syntien sovituksen uhrina, joka suoritetaan Jom kippurin aikana. Nimenomaan Jom kippurin aikana koko kansa tunnustaa omia syntejä Herran edessä ja puhdistautuu saaden syntejä anteeksi. Ja Messias on meille mahdollisuus tehdä Jom kippurin sovitus Jumalan kanssa joka hetki ja joka päivä. Ei kansainvälisesti vaan meidän henkilökohtainen Jom kippur. Kansainvälisesti, maailmanlaajuisesti Jom kippur on edelleen voimassa, silloin kaikki voivat tulla Herran eteen tunnustamaan ja saamaan syntejä anteeksi.

Seuraavaksi Johannes kirjoittaa merkittävät sanat. Hän kirjoittaa, että Jeshua on Jom kippurin uhri, eikä ainoastaan meidän, vaan koko maailman syntien. Missä me olemme tässä ja missä taas koko maailma? Tästä jakeesta on olemassa kaksi tulkintaa.

Jotkut ajattelevat, että " me ja meidän syntimme " koskee Israelin kansaa, jonka Johannes itse määrittää kansaksi omaan paikkaansa. Ja koko maailma on sitten Israelin ympärillä olevat pakanakansat. Tässä me näemme, että pelastuksen mahdollisuutta ei ole annettu ainoastaan Israelin kansalle vaan myös kaikille pakanakansoille maailmassa. Tämä Johanneksen avaama näkökulma on hyvin optimistinen.

Hyvin tärkeä on myös toinen asia, mitä Johannes tästä puhuu. Kun Johannes kirjoittaa, että me ja meidän syntimme, hän ajattelee myös seurakuntaa, missä pakanat ja juutalaiset ovat yhdessä.

Sanat " koko maailma " voi rabbiin tekstissä tulkita myös Israelin kansaksi. Silloin me näemme vielä mielenkiintoisen, optimistisen näkökulman tästä sanasta. Sovitus ei ole annettu ainoastaan meidän uskovien seurakunnalle, vaan myös koko Israelin tähden, joka pystyy elämään.

Nämä ovat kaksi näkökulmaa Johanneksen tekstiin ja molemmat sopivat hyvin hänen kirjoitukseensa. En halua, että kuulija ottaisi jomman kumman tulkinnoista itselleen, sillä molemmat tulkinnat ovat hyvin tärkeitä. Johannes kirjoittaa, että uhri on annettu. Että on annettu mahdollisuus. Ja tämä mahdollisuus pitää toteuttaa. Mutta millä tavalla tämän mahdollisuuden voi toteuttaa elämässään, siinä on omat ehdot. Tämän mahdollisuuden toteutumisen lopputuloksen me voimme nähdä. Toisen luvun kolmas jae puhuu meille siitä: " Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä. "

Huomioi, että sanaa " käsky " käytetään. Sitä, että me saamme Messiaassa pelastuksen, ei määritä se, minkälaisia tunteita meille sen jälkeen syntyy meidän seurakuntamme jäseniä kohtaan, jotka istuvat vieressämme samalla penkillä. Eikä sitä määritä se, kuinka hypimme seurakunnan ylistyshetkessä eikä se riipu siitä, paljonko olemme uhranneet seurakunnalle. Eikä se määräydy sen mukaan, kuinka paljon evankeliumitraktaatteja olemme jakaneet ympäri maailmaa. On vain yksi ehto: Että me tiedämme tuntevamme hänet. Että me pidämme hänen käskynsä.

Jotkut voivat väittää, että tässä on nyt kysymys Jeesuksen käskyistä. Että ei tämä millään tavalla koske Tooraa, Mooseksen lakia. Mutta ihmiset ovat väärässä, jos he puhuvat näin. Itse Messias on puhunut, että hän opettaa vain sitä, mitä hän on saanut Isältä. Ja kuka antoi Moosekselle lain Siinain vuorella? On monia tulkintoja, mutta joka tapauksessa on kaksi vaihtoehtoa: Itse Kaikkivaltias antoi lain Siinain vuorella tai sitten Messias, joka silloin ilmestyi.

Tämä ei ole tärkeää, kuka lain antoi, eikä se kumpi on totta. Kaikkein tärkeintä on se, että nämä kaikki Siinain vuorella annetut käskyt on annettu Jumalalta, eikä Mooses itse keksinyt niitä. Eikä Taivaassa voi olla kahta valtakuntaa. Tämä on vähän sama aihe kuin ensimmäiseen lukuun liittyvä. Emme voi väittää sitä, että Isällä Kaikkivaltiaalla, jolla on yksi tahto, joka koskee ihmiskuntaa ja Messiaasta, olisi myös toinen tahto ja toinen valta. Tarkemmin palaamme tähän aiheeseen seuraavalla oppitunnilla.

Tästä tekstistä meidän pitää ymmärtää se käskyistä, mistä Johannes kirjoittaa, käsky, joka meille on annettu alusta asti. Tähän me lopetamme tämän oppitunnin hyvällä mielellä ja palaamme aiheeseen seuraavalla tunnilla.